

Piri Olsam Sevginin Ne Fayda

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 10 Mart 2020

Şimdi satırlar bahşedilebilir
Ve çamurlu ayaklarında
İçimde oynayan çocuktan
Lekeler de kalabilir yazdığım her şiirde
Bir de dünümden
Çaldığım her ninniye armağan ederim
Ölü ve yaşayan tüm çocuklara
Mevsimin kilinden sarıp sarmalanan
Açıkta olmayan yaralarım da
Değerken nuru yalnızlığın,
İlahi bir maruzatla yakın durduğum Mevla'm da
Sormazken neden, diye
Dikerim bakışlarımı göğün en tepesine.

Sürerim akabinde sefasını
İçimde büklüm büklüm büyüyen hüznün
Ansızın bir martaval dillenir de
Kırılır direncim hani:
Yok olurum
Zaten varlığım ile neye çare oldum ki?
Sessizliğin kamburunda hür bir mavi;
Aşkın ikbalinde
Yorgun yüreklerin na'sı da serilmişken iklimde
Büyütmediğim ne mi kaldı gözümde?

Seferi bir özlem
Lakayt gölgeler
Bir de firar eden tümünden gelen coşku
Kapıştığım kendimle günbegün
Sararıp solsa keşke verilen her yanlış hüküm.

Bir beyit kadar uzun ömür
Ve bir o kadar kısa:
Nasıl sığar ki sayfalara ve resimlere?
Boyumu aşan hayatın muadili

Yoksa seyyah bir yıldız mıydım da
Söndü gitti ansızın renklerin ferî?
Edimlerde saklı tutuşan her gölge
Lakin firar etti her biri
Ne zamanki dokunsam hissetmediğim tenine.

Koyu çok koyu gözleri gecenin
Piri olsam sevginin ne fayda?
Varlığım mıdır tek çare bunca belirsizliğe?
Her nöbet sancılı
Her felaket yankılı
Her izbede saklı
Aşkın firarı
Serildiğim kadar da sezinlediğim
Elbet vardır bir hikmeti
Yandığım biat her açmazın
Süre gelen ve uçuşan
Saçlarında sönük mevsimin
Mutluyum da ardından öldürdüğüm nefsimin.